

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2655/1999

av den 16 december 1999

om ändring av förordning (EG) nr 2221/95 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 386/90 vad gäller fysisk kontroll i samband med export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag och om ändring av förordning (EG) nr 3122/94 om kriterier för riskanalys vad avser jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 386/90 av den 12 februari 1990 om kontroll i samband med export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag eller andra belopp⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 163/94⁽²⁾, särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

1. I kommissionens förordning (EEG) nr 2221/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1167/97⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 386/90. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och revisionsrättens rekommendationer bör reglerna ändras så att kontrollerna kan göras effektivare.
2. Av den totala summa som avsätts för exportbidrag utgör den del som går till produkter som inte omfattas av bilaga I i fördraget en liten del. Däremot är andelen fysiska kontroller som görs på produkter som inte omfattas av bilaga I stor. Denna obalans bör åtgärdas på ett sådant sätt att möjligheten till kontroller utnyttjas effektivare. Till viss del kan detta uppnås genom att andelen kontroller för produkter som inte omfattas av bilaga I reduceras till 0,5 %. Dessutom bör medlemsstaterna ges möjlighet att vid beräkningen av minimipercentsatsen för fysiska kontroller enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 386/90, bortse från exportdeklarationer som gäller små kvantiteter eller små bidragsbelopp.
3. I artikel 21.1 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999⁽⁵⁾ föreskrivs att bidrag inte skall beviljas för produkter som inte är av god, sund och marknadsmässig kvalitet dagen för mottagandet av exportdeklarationen. Alla produkter som går på export kan inte kontrolleras eftersom laboratoriekapaciteten är begränsad, men i de fall då det finns otvetydiga skäl att misstänka att en produkt inte är av sund, god och marknadsmässig kvalitet bör den kontrolleras ytterligare, och om nödvändigt genom laboratorieanalyser.
4. En undersökning av systemet med laboratorieanalyser har visat att kravet på obligatoriska laboratorieanalyser bör lättas i de fall då det kan ges vissa garantier på

grundval av återkommande goda resultat för en och samma produkt från en och samma exportör.

5. Det finns en skillnad i hur exportförsändelser behandlas i stora hamnar där det förekommer en mångfald av produkter och många olika exportörer och hur de behandlas vid tullkontor som tar emot ett begränsat urval av produkter från ett fåtal exportörer. I det senare fallet genomgår exportförsändelserna en mycket noggrannare undersökning. När det gäller sådana tullkontor skall hänsyn tas till att urvalet av försändelser för fysiska kontroller sker på grundval av ett mindre representativt prov.
6. Bestämmelserna för ersättningskontroll bör också göras mer flexibla så att kontrollerna kan utföras på grundval av riskanalys.
7. För utvärderingen av tillämpningen av förordning (EEG) nr 386/90 måste medlemsstaterna åläggas att lämna in årliga rapporter om genomförandet och resultaten av kontroller enligt förordningen.
8. Av tydlighetsskäl och för att underlätta den praktiska tillämpningen av de nya bestämmelserna bör artikel 4 i Kommissionens förordning (EG) nr 3122/94⁽⁶⁾ ersättas med artikel 5a.1.
9. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från berörd förvaltningskommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2221/95 ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 2.3 skall ersättas med följande:

”Vid beräkningen av den lägsta andel som skall kontrolleras enligt artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 386/90 får medlemsstaterna avstå från att räkna in sådana exportdeklarationer som avser en kvantitet på högst:

- 5 000 kg för spannmål och ris,
- 1 000 kg för frukt och grönsaker och varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget,
- 500 kg för andra produkter.

⁽¹⁾ EGT L 42, 16.2.1990, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 24, 29.1.1994, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 224, 21.9.1995, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 169, 27.6.1997, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽⁶⁾ EGT L 330, 21.12.1994, s. 31.

Medlemsstaterna får alternativt avstå från att räkna in sådana exportdeklarationer som avser lägre bidragsbelopp än 200 euro."

2) I artikel 5 skall följande punkt införas:

"5. I de fall det finns otvetydiga skäl att misstänka att en produkt inte är av sund, god och marknadsmässig kvalitet skall tullkontoret kontrollera huruvida tillämplig gemenskapslagstiftning har iakttagits, särskilt gemenskapens sanitära och fytosanitära bestämmelser. När det anses nödvändigt skall tullkontoret utföra eller låta utföra laboratorietester och ange syftet med testet."

3) följande artikel skall införas:

"Artikel 5a

Om medlemsstaten tillämpar ett system för riskanalys i enlighet med andra stycket i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 386/90 skall följande gälla:

1. Procentandelen fysiska kontroller som utförs på produkter som inte omfattas av bilaga I i fördraget skall inte beaktas vid beräkningen av den övergripande procentsatsen på 5 % för alla sektorer. I sådana fall skall en minimiprocentsats på 0,5 % vara obligatorisk för produkter som inte omfattas av bilaga I.
2. Om bidragsatsen beror på ett särskilt innehåll, och om en produkt enligt ett och samma nummer i exportbidragsnomenklaturen eller Kombinerade nomenklaturen regelbundet exporteras av en och samma exportör och inga oegentligheter med finansiella konsekvenser på mer än 200 euro (avseende bruttobidraget) har konstaterats genom laboratorieanalyser under de senaste sex månaderna, skall det, med undantag från artikel 5.4, endast vara nödvändigt att ta representativa prover i hälften av de fall då fysiska kontroller utförs. Om resultatet av laboratorieanalysen visar att bestämmelserna inte har iakttagits och de finansiella konsekvenserna av detta uppgår till mer än 200 euro (avseende bruttobidraget) skall prover tas i samband med alla fysiska kontroller under de sex månader som följer.
3. För de exporttullkontor som tar emot ett begränsat urval av varor (högst två produktsektorer) från ett fåtal exportörer (högst fem exportörer) får andelen fysiska

kontroller minskas till minst 2 % per produktsektor. Sektorer som har färre än 20 exportdeklarationer per år och per tullkontor skall inte beaktas när antalet sektorer fastställs. Tullkontoren får under ett helt kalenderår tillämpa dessa bestämmelser som är baserade på uppgifter från föregående kalenderår även om exportdeklarationer under årets lopp lämnas in av fler exportörer eller för fler exportsektorer."

4) Artikel 9.2 skall ersättas med följande:

"Om exporttullkontoret inte har förseglat transportmedlet eller kollit

a) skall ersättningskontroll i möjligaste mån utföras på grundval av en riskanalys utan att det påverkar tillämpningen av kontrollåtgärder som vidtas i enlighet med andra bestämmelser,

och

b) skall antalet ersättningskontroller inte vara färre än antalet dagar då varor för vilka exportbidrag beviljas lämnar gemenskapens tullområde genom det aktuella utförelsekontoret."

5) Följande artikel skall införas:

"Artikel 9a

Senast den 1 april varje år skall medlemsstaterna sända kommissionen en rapport om utvärdering av den här förordningens genomförande och resultat."

Artikel 2

Artikel 4 skall utgå i förordning (EG) nr 3122/94.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2000.

Bestämmelserna i artikel 9a skall först tillämpas på kontroller som utförs under 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen